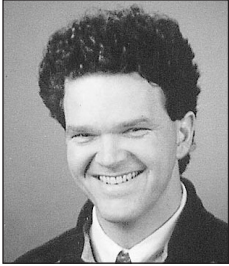

Af fordómum og pöddum

**Bjarni
Jónasson**

Við rúmstokkinn

Fræðslustofnun lækna blés til fundar á þrettándanum og hleypti af stokkunum fundaröðinni **Við rúmstokkinn** undir stjórn rúmstokksnefndarinnar með þá Kjartan, Arnór, Ásbjörn, Óskar og Jón Gunnlaug innanborðs. Kynnt var sjúkratilfelli eftir að fundarmenn höfðu hitað upp með kaffi eða kakói og rúnstykki. Fjölmenni var á fundinum og voru 76 hausar taldir bæði lækna og læknanema, þó hinir fyrrnefndu væru í miklum meirihluta. Einhver hafði á orði að fundir sem þessir gætu ekki brugðist því nafnið eitt væri svo trekkjandi. Það vektu upp gamlar og góðar minningar úr Tónabíói, þegar menn flyktust á rúmstokksmyndirnar dönsku og bláu fyrir á árum. Gullkorn sem heyrðist: „Óalgeng einkenni algengra sjúkdóma eru algengari en algeng einkenni óalgengra sjúkdóma.“ Ó, þú ástkæra, ylhýra ... ! Vel gert, rúmstokksbræður.

Fordómar

Einn af reyndari heimilislæknum höfuðborgarinnar hefur vanið komur sínar í Laugardalslauginu á undanförunum árum. Til þess er tekið hve vel sunðið hefur farið með lækinn. Í tvígang hefur hann tekið þátt í endurlífgun sundlaugargesta. Í seinna skiptið var lækinn á sunði þar sem dýpi laugarinnar var um 166 sentimetrar. Þá tók hann eftir því að maður nokkur lá hreyfingarlaus í vatninu með höfuðið nær botni en fæturna. Læknirinn synti að mannum og rétti hann af þannig að höfuð beggja stóðu upp úr vatninu. Maðurinn andaði ekki og var því ekki um annað að ræða fyrir lækinn en að blása í hann lífi með munn-við-munn aðferðinni. Þegar björgunar- aðgerðirnar stóðu sem hæst úti í miðri sundlauginni syndir eldri kona framhjá, lítur sem snöggvast til mannanna og segir: „Uss, að sjá til ykkar. Þið ættuð að skammast ykkar.“

Pöddur skríðandi

Karlmaður kom til lækis og fór að segja honum frá lífi sínu. Hann rifjaði meðal annars upp æskuna, talaði um vinnuna og matarvenjurnar. Læknirinn skoðaði manninn hátt og lágt og sagði síðan: „Ég finn ekkert að þér og ég átta mig ekki alveg á því hvers vegna þú kemur til mín í dag.“

„Sérðu það ekki maður? Ég kem út af þessum pöddum, sem skríða út um mig allan.“

„Drottinn minn dýri,“ hrópaði læknirinn. „Ég ætla bara að biðja þig um að halda þér fjarri mér og fyrir alla muni ekki bursta þær af þér hérna inni.“

Hjartaskoðun

Sjúklingurinn: „Læknir, er nokkuð að hjartanu í mér?“

Læknirinn: „Ég get sagt með fullri vissu, eftir að hafa skoðað hjartað í þér gaumgæfilega, að það mun duga jafn lengi og þú.“

Tekinn blóðþrýstingur

Fjögurra ára snáði var fluttur á bráðamóttökuna vegna kvíðverkja. Áður en læknirinn skoðaði drenginn kom hjúkrunarfræðingur til hans og sagði: „Nú ætla ég að taka blóðþrýstinginn, góði minn.“

Því næst kom barnalæknir sem skoðaði drenginn í þaula. Til allrar lukku reyndist ekkert alvarlegt ama að drengnum. Læknirinn sagði foreldrunum, sem voru mjög áhyggjufullir, að drengurinn mætti fara heim með þeim. Öllum til mikillar furðu neitaði drengurinn að fara. „Ég fer ekki heim fyrr en konan skilar aftur blóðþrýstingnum, sem hún tók,“ sagði sá stutti og benti á hjúkkuna.

Aldrei ánægð

Guðrún var áttæð og einn af tryggustu sjúklingum lækisins. Hún var síkvartandi þó hún væri laus við alvarlega sjúkdóma. Hún leit meira að segja svo vel út að hún gat verið að minnsta kosti 10 árum yngri en tugirnir átta gáfu til kynna. Dag nokkurn kom hún á stofu til Gríms lækis og það fór ekki fram hjá honum hve frískleg gamla konan var.

„Hvað gengur að þér í dag, Guðrún mín,“ spurði læknirinn.

„Mér hefur liðið svo vel að undanförunu, að ég kom nú bara til að fá athugað hvað amaði að mér,“ sagði konan.

Ekkert sýni

Eldri maður kvæntist sér yngri konu. Þau áttu þá ósk heitasta að eignast barn en allar tilraunir til getnaðar voru árangurslausar. Maðurinn fór til lækis og bað um að fá að fara í sæðisfrumutalningu.

Læknirinn rétti mannum krukku. „Farðu með þessa krukku heim og komdu svo á morgun með sæðisprufu í henni,“ sagði læknirinn.

Maðurinn kom til baka með tóma krukku. „Ég reyndi eins og ég gat, fyrst með annarri hendi og síðan með báðum, en allt kom fyrir ekki,“ sagði karlinn. „Þá bað ég konuna að prófa. Hún reyndi fyrst með hægri, svo með vinstri og loks með báðum en ekkert gekk hjá henni heldur. Loks bað ég nágrannakonuna að reyna, en tilraunir hennar voru einnig árangurslausar.“

„Baðstu nágrannakonuna að reyna,“ spurði læknirinn undrandi.

„Já, hún er svo ansi kröftug, en ekkert okkar gat opnað krukuna.“

Sendið efni í anda læknskops í

Broshornið,

Læknablaðinu,

Hlíðasmára 8,

200 Kópavogi

eða í bréfasíma

564 4106

eða á netfang:

bjarni.jonasson@

gb.hgst.is

Getið þess hver sendir, en það sem birtist verður undir dulnefni.

Læknablaðið áskilur sér rétt til að lagfæra texta.

Umsjónarmaður er heilsugæslulæknir í Garðabæ og stjórnarmaður í Nordisk Selskap for Medisinsk Humor.